

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پژوهشکده امام خمینی (ره) و انقلاب اسلامی

رساله برای دریافت درجه دکتری در رشته عرفان اسلامی و اندیشه امام خمینی (س)

عنوان:

نظاممندی اخلاق عرفانی

و بررسی مقایسه‌ای عطار نیشابوری و امام خمینی

استاد راهنما: جناب آقای دکتر سید محمود یوسف‌ثانی

استاد مشاور(۱): سرکار خانم دکتر فاطمه طباطبائی

استاد مشاور(۲): جناب آقای دکتر علی‌اکبر عبدالآبادی

پژوهشگر: حسن مهدی‌پور

۱۳۹۲ تیر

کلیه حقوق مادی و معنوی این رساله متعلق به پژوهشکده می‌باشد.

چاپ رساله و استخراج مقاله از آن باید به نام پژوهشکده، با تأیید استاد راهنما و با مجوز معاونت پژوهشی باشد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیم

این رساله محصول همراهی و همدلی و صبوری همسر عزیز و مهربانم است و بی او اتمام آن ممکن نبود؛ وی در تمام لحظات پژوهش و نگارش رساله در کنارم بود و حضور پررنگاش برایم قوّت قلب و مایه آرامش بود و در پیشبرد کارم نیروی مضاعف به من می داد و از این رو، در انجام این رساله سهیم است. صرفا برای حق شناسی و به عنوان هدیه‌ای ناچیز همراه رساله‌ام را به او تقدیم می‌کنم.

هم‌چنان، این رساله‌ام را به پدر و مادر پر مهر و محبتمن تقدیم می‌کنم که برای بالیدن زحمات زیادی کشیدند و در تمام مراحل زندگی‌ام خود را مديون و مرهون دلسوزی‌ها، توصیه‌ها و حمایت‌های گرمشان می‌دانم و همیشه یکی از اهداف‌ام این بوده است که لبخندی از رضایت بر لبانشان بنشانم. و نیز بر خود لازم می‌دانم حق شناس دو برادر بزرگ خود باشم که در تمام مراحل تحصیلی‌ام از هیچ کمکی به من دریغ نکرده‌اند و از این‌حیث اگر توفیقی داشته‌ام مديون آنها هستم. این رساله را صرفا برای قدرشناسی به آنها هم تقدیم می‌کنم.

تقدیر و تشکر

از مهم‌ترین وظایف اخلاقی هر انسانی ابراز احساس حق‌شناسی و قدرشناسی از کسانی است که در نیل به اهدافش او را راهنما و یاریگر بودند. از این‌رو اخلاقاً موظفم از اساتیدی که مرا در انجام این رساله با راهنمایی‌ها، مشاوره‌ها، نکته‌سنجهای دقیق و علمی و نظرات اصلاحی خود یاری رساندند و خود، آنها را متخلق به اخلاق شناخته‌ام و گفتار و کردار اخلاقی‌شان برای من پندآموز بوده است، تشکر کنم و برای همه آن بزرگواران از خداوند منان طول عمر همراه با سلامتی و توفیقات الهی به‌ویژه در عرصه علمی مسئلت دارم. از جناب آقای دکتر سید‌محمد یوسف ثانی در مقام استاد راهنمای اینجانب بسیار سپاسگزارم که با حوصله و صبوری تمام و با دقت‌نظرهای دقیق و موشکافانه‌شان من را در انجام این رساله حجیم راهنمایی کردند و با آموختن مطالب علمی بسیاری افق فکری من را درباره کار پژوهشی عمیق‌تر ساختند. قدردان سرکار خانم دکتر فاطمه طباطبائی هستم که در مقام مشاور اینجانب با وقار و متانت همیشگی‌شان در رفع ابهاماتی که در برخی مباحث به‌ویژه درباره اندیشه‌های عرفانی امام خمینی (س) برای بنده پیش می‌آمد نکاتی را متذکر می‌شدم. حق‌شناس مشاور دیگر خود جناب آقای دکتر علی‌اکبر عبدالآبادی هستم که با تواضع و فروتنی برای هرچه بهتر شدن رساله بنده نظرات سازنده‌ای را ایفاد می‌فرمودند و تشویق‌های ایشان مایه دلگرمی اینجانب بود. از اساتید ناظر محترم آقایان حجت‌الاسلام و المسلمین حسین مستوفی، دکتر مسعود صادقی، دکتر مجید ملایوسفی و دکتر محمدصادق زاهدی برای تقبیل داوری این رساله سپاسگزارم که با نظرات اصلاحی‌شان در رفع نواقص آن یاریگر بنده بودند. همچنین، در اینجا شایسته است از مساعدت‌های بی‌شایعه استاد فرهیخته جناب آقای مصطفی ملکیان یاد کرده و احساس تشکر و قدردانی خود را درباره ایشان ابراز کنم که طرح اصلی این رساله از ایشان بوده است و بی‌هیچ چشمداشت و منتی به بنده اجازه دادند تا جلساتی را برای تبیین موضوعات مرتبط با این طرح و پاسخ به سوالات پیش‌آمده درباره آن مصدّع اوقات شریف‌شان باشم و بدین‌گونه فرصتی بسیار گران‌قیمت در اختیارم قرار دادند تا از محضرشان هم از لحاظ علمی و هم از لحاظ اخلاقی بهره‌مند شوم.

مشاهدہ
نامہ ۱۹۷۳ء

باسمہ تعالیٰ

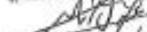
صور تجلیه دفاع از رساله دکتری

با حمد و سپام به درگاه خداوند متعال و با استعانت از حضرت ولیعصر (ع) و با درود و سلام به روان پاک حضرت امام خمینی (ره) جلسه دفاع از رساله دکتری آقای حسن مهدی پور میری دانشجوی رشته عرفان اسلامی و اندیشه امام خمینی (ره) تحت عنوان: «نظام مندی اخلاق عرفانی و بررسی مقایسه‌ای عطار نیشابوری و امام خمینی (ره)» در تاریخ ۱۳۹۲/۴/۱۸ با حضور هیأت داوران در یزدهشکده امام خمینی (ره) برگزار گردید و به موجب آئین نامه دفاع از رساله دکتری، لزیشایی هیأت داوران به شرح ذیر تعیین گردید:

قبول با درجه ...
 امتیاز: ۱۹/۴۰
 دفاع مجدد
 امتیاز: .....
 قبول مشروط با درجه: (با اصلاح) .....
 شرح اصلاحات مورود نظر:
 مرجع تأیید نهایی:

توضیح: پناه معمولی کمپیوین آموزش و پژوهش پژوهشکنندگان انتشار پایان نامه‌ها به شرح زیر می‌گردد:

الف)	قابل قبول	ب)	غیر قابل قبول
۱- قبول با درجه عالی	۱۵-۲۰	۶- قبول با درجه پسخوار خوب	۷۰۰۰-۸۷۹۹
	۱۵		۱۰
	۱۵ به بالا		کمتر از ۱۰

اعضای هیأت داوران	نام و نام خانوادگی	رتبه علمی	لشکر
۱- استاد راهنمای	جناب آقای دکتر سید محمود یوسف ثالثی	سپهبد	
۲- استاد مشاور:	سرکار خانم دکتر فاطمه طباطبائی	استادیار	
۳- استاد مشاور:	جناب آقای دکتر علی اکبر عبدالآبادی	استادیار	
۴- استاد داور:	جناب آقای دکتر محمد صادق زاهدی	استادیار	
۵- استاد داور:	جناب آقای دکتر مسعود صادقی	استادیار	
۶- استاد داور:	جناب آقای دکتر مجید ملا یوسفی	استادیار	
۷- استاد داور:	حضرت حجت الاسلام و المسلمین حسین مستوفی	حضرت حجت الاسلام و المسلمین حسین مستوفی	

تهران، خیابان فردوسی شمالی، ابتدای خیابان شهید قمری (اکوشنگ) پلاک ۵۳، تلفن ۰۲۱-۴۴۳۷۴۴۰ و ۰۲۱-۶۶۷۸۷۳۰ نمایر ۰۲۱-۷۷۷۸۷۰۰

¹ In fact, the financial crisis of 2008–2009 was preceded by a long period of monetary expansion.

وب سایت اینترنتی www.t-ekonomin.com پست الکترونیک t-ekonomin@t-ekonomin.com صدوق پس ۱۷۰۰-۱۷۰۵

پژوهشکده امام خمینی (س) و انقلاب اسلامی

مقطع تحصیلی: دکتری
رشته تحصیلی: عرفان اسلامی و اندیشه‌های امام خمینی (س)
عنوان رساله: نظام‌مندی اخلاق عرفانی و بررسی مقایسه‌ای عطار نیشابوری و امام خمینی (س)
نام و نام خانوادگی دانشجو: حسن مهدی‌پور
استاد راهنما: جناب آقای دکتر سید‌محمد یوسف ثانی
استاد مشاور اول: سرکار خانم دکتر فاطمه طباطبائی
استاد مشاور دوم: جناب آقای دکتر علی‌اکبر عبدالآبادی
تاریخ شروع رساله: اردیبهشت ۱۳۹۰
تاریخ اتمام رساله: تیر ۱۳۹۲
چکیده:
موضوع پژوهش حاضر نظام‌مندی اخلاق عرفانی است و سعی بر این است تا نشان داده شود می‌توان اخلاق عرفانی را، به عنوان قسمی از اخلاق هنجاری، که مشتمل بر مجموعه‌ای از توصیه‌های اخلاقی یا فضایل و رذایل است بر اساس روش پیشنهادی در این پژوهش نظام‌مند کرد. این روش عبارت است از دسته‌بندی و نظام‌مندسازی فضایل یا رذایل اخلاق عرفانی بر اساس روابط چهارگانه انسان یعنی رابطه انسان با خدا، انسان با خود، انسان با انسان‌های دیگر و انسان با سایر موجودات و ساحتات پنج‌گانه انسان یعنی ساحت عقیدتی، ساحت احساسی و عاطفی، ساحت ارادی، ساحت گفتاری و ساحت کرداری که با قرار گرفتن فضایل یا رذایل ساحتات پنج‌گانه در ذیل هر یک از روابط چهارگانه نظام بیست قسمی از فضایل و رذایل را تشکیل می‌دهد. مراد از نظام‌مندی، رابطه علی و معلولی یا نظام طولی میان فضایل یا رذایل اخلاقی است و هم‌چنین بیان این مطلب است که فضایل یا رذایل کدام‌یک از روابط چهارگانه و ساحتات پنج‌گانه بر سایر روابط و ساحتات تقدّم دارد و بنیادی‌ترین فضیلت در میان فضایل و بنیادی‌ترین رذایل در میان رذایل چیست. در این پژوهش روش مذکور به عنوان نمونه برای نظام‌مندسازی و بیان نظام‌مندی اخلاق عرفانی عطار و امام به کار رفته است که می‌توان آنرا به کل اخلاق عرفانی تعمیم داد. بر اساس این روش نشان خواهیم داد علاوه بر نظام‌مندی اخلاق عرفانی عطار و امام، بنیادی‌ترین فضیلت از نظر عطار عشق و از نظر امام ایمان است و بنیادی‌ترین رذایل از نظر عطار انانیت و از نظر امام شرک است. بدین ترتیب، در اخلاق عرفانی عطار و امام بر حسب ساحتات پنج‌گانه، از حیث فضایل، ساحت احساس بر سایر ساحتات و از حیث رذایل ساحت عقیدتی بر سایر ساحتات تقدّم دارد. بر حسب روابط چهارگانه نیز، از حیث فضایل در هر دو نظام اخلاقی رابطه انسان با خدا بر سایر روابط تقدّم دارد، ولی از حیث رذایل در اخلاق عرفانی عطار رابطه انسان با خود و در اخلاق عرفانی امام رابطه انسان با خدا بر سایر روابط مقدم است. هم‌چنین، بررسی مجموعه فضایل و رذایل در هر دو نظام اخلاقی نشان می‌دهد بیشترین فضایل و رذایل در درجه اول به ساحت احساس و در درجه دوم به ساحت عقیدتی تعلق دارد. علاوه بر نظام‌مندی اخلاق عرفانی، به عنوان مقدمه موضوع اصلی این پژوهش، به مبانی خداشنختی و انسان‌شناختی اخلاق عرفانی عطار و امام هم پرداختیم. در مبانی خداشنختی این موضوع بررسی می‌شود که چون اخلاق عرفانی اصالتا ناظر به ارتباط انسان با خداست، با چه تصوّری از خدا رابطه اخلاقی امکان‌پذیر است. در مبانی انسان‌شناختی نیز به پنج موضوع حقیقت انسان و مراتب او، طبیعت اخلاقی انسان، تغییر و تربیت‌پذیری انسان، کمال و سعادت انسان و طریق تحصیل آن و جبر و اختیار می‌پردازیم.
کلیدواژه‌ها: اخلاق عرفانی، فضایل و رذایل، نظام‌مندی، روابط چهارگانه، ساحتات پنج‌گانه، مبانی خداشنختی، مبانی انسان‌شناختی.

Imām khumiīnī & Islamic Republic Research Institute

Degree: PHD
Field of study: Islamic Mysticism
Subject of Thesis: The Systematized of Mystical Ethics and Comparative Study Attār Niīshāborī and Imām Khumiīnī
Name/Surname of student: Hasan Mehdipor
Supervisor: Dr. seyed Mahmoud Yusof Sani
Advisor (1): Dr. Fatemeh Tabatabae
Advisor (2): Dr. Ali Akbar Abdolabadi
Thesis started on: May 2011
Thesis finished on: July 2013
Abstract: The Subject matter of the present research is systematized of mystical ethics, and it has been tried to show the possibility of systematizing mystical ethics, as part of normative ethics which is including of ethical prescription or virtues and vices, on the basis of proposed method. The proposed method comprising categorizing and systematization of mystical virtues and vices based on man quadruple relations including man relation with God, with himself, with other men and with other creatures, and on man quintuple dimensions which are cognitive, sentimental, volitional, speaking as well as conductive. A twenty-part-system of virtues and vices would be formed by putting virtues and vices of the quintuple dimensions under the each quadruple relation. Systematizing means causality or vertical order within mystical virtues and vices and going through two questions: which virtues or vices of the quadruple relations and quintuple dimensions are preceded on the other relations or dimensions, and then what is the most fundamental virtue and vice among virtues and vices. The said method has been applied by the present research as a sample for systematizing and explaining the systematized mystical ethics of Attār and Imām khumiīnī, which could be popularized to all mystical ethics. It would be concluded that, based on this method, beside Attār and Imām systematized mystical ethics, Attār believes love and selfishness are the most fundamental virtues and vices, and faith and polytheism are the most fundamental virtues and vices according to Imām. As such, in the mystical ethics of Attār and Imām based on the quintuple dimensions, sentimental and cognitive are preceded on other dimensions in terms of virtues and vices. On the basis of quadruple relations in both mystical systems, man relations with God is preceded on other relations in terms of virtues, but Attār believes man relations with himself, and Imām think man relations with God are preceded on others when it goes to vices. Furthermore, assessing all virtues and vices in both mystical systems shows that most virtues and vices go to sentimental at first stage, and then belong to cognitive. Beside to systematize of mystical ethics as the introduction part of this research, theological and anthropological principle of the Attār and Imām mystical systems would be discussed too. The basic discussion of the theological part is going to this question that since mystical ethics is basically formed by the relation of Man with God, therefore which perception of God's ethical relation could be possible. And in anthropological principle five issues are discussed including reality of human and his dimensions, ethical nature of human, changeableness and training of human, changeableness and training of human as well as predestination and free will. Key words: mystical ethics, virtues and vices, systematizing, quintuple dimensions, quintuple dimensions, theological and anthropological principle.

معهد بحوث الامام الخميني (س) و الثورة الاسلامية

المرحلة الدراسية: الدكتوراء الاختصاصية
الفرع الدراسي: العرفان الاسلامي و أفكار الامام الخميني (س)
عنوان الرسالة: تنسق الاخلاق العرفاني و التحقيق المقارن بين العطار النيشابوري و الامام الخميني (س)
الاسم و الاسم العالى للطالب: حسن مهدى پور
الاستاد المرشد: سماحة الدكتور السيد محمود يوسف ثانى
الاستاد المساعد الاول: سماحة الدكتورة فاطمة طباطبائى
استاد المساعد الثانى: سماحة الدكتور على اكبر عبد آبادى
تاريخ البداء الاطروحة: جمادى الاول ١٤٣٢
تاريخ الاختتام بكتابه الاطروحة: شعبان ١٤٣٤
الملخص:
موضوع هذه الدراسة هو تنسق الاخلاق العرفاني و كان الجهد على ان يظهر امكان تنسيق الاخلاق العرفاني كقسم من الاخلاق المنهجي و الذى مولف على مجموعه من الوصايا الاخلاقيه او الفضائل و الرذائل، على اساس الاسلوب المقترن في هذه الدراسة. هذا الاسلوب هو التصنيف و التنسيق لفضائل الاخلاق العرفاني او رذائله على اساس العلاقات الاربع للانسان اي العلاقة مع الله و مع نفسه و مع الاخرين و مع بيته حوله او الكائنات الاخرى، و على اساس ساحات الانسان الخمس اي ساحه الاعتقاد و ساحه الاحساس و ساحه الارادة و ساحه الكلام و ساحه العمل. و يجعل الفضائل او الرذائل التي تتعلق بالساحات الخمس هذه تحت كل من العلاقات الاربع تلك، سينتشكل نظام ذوعشرين قسمًا من الفضائل و الرذائل. ان القصد هنا من التنسيق هو الصله العلية و المعلوليه بين الفضائل او الرذائل الاخلاقيه و كذلك تقرير هذا الموضوع ان الفضائل و الرذائل المربوطه لاى من العلاقات الاربع و الساحات الخمس تتقدم على الفضائل و الرذائل لسائر العلاقات و الساحات، و ايه فضيله بين الفضائل و ايه رذيله بين الرذائل هي احکم جذرا. في هذه الدراسة استخدم الاسلوب المذكور كأنموذج لتنسيق الاخلاق العرفاني المتعلق بالعطار و الامام الخميني و تقرير تنسقه و الذي يمكن تعميمه الى الاخلاق العرفاني باسرها. على اساس هذا الاسلوب سبني فضلا عن تنسق الاخلاق العرفاني للعطار و الامام ان احکم فضيله جذرا من وجده نظر العطار هي الحب لله و من وجده نظر الامام هي الایمان بالله و ان احکم رذيله جذرا من وجده نظر العطار هي الانانية و من وجده نظر الامام هي الشرك. لهذا، في الاخلاق العرفاني للعطار و الامام على حسب الساحات الخمس، تتقدم ساحه الاحساس على سائر الساحات في مضمار الفضائل و تتقدّم ساحه الاعتقاد على سائر الساحات في مضمار الرذائل. حسب العلاقات الاربع ايضا في النظامين الاخلاقين كلّيهمما تتقدّم علاقة الانسان مع الله على سائر العلاقات في مضمار الرذائل، ولكن في مضمار الرذائل تتقدّم علاقة الانسان مع نفسه على سائر العلاقات في الاخلاق العرفاني للعطار و علاقة الانسان مع الله في الاخلاق العرفاني للامام. كذلك دراسه مجموعه الفضائل و الرذائل في النظامين الاخلاقين كلّيهمما تظهر ان اکثر الفضائل و الرذائل تتعلق في الدرجة الاولى الى ساحه الاحساس و في الدرجة الثانية الى ساحه الاعتقاد. كذلك تطرقنا فضلا عن تنسيق الاخلاق العرفاني الى تقرير الاسس لمعرفه الله و معرفه الانسان المتعلقة الى الاخلاق العرفاني للعطار و الامام. في الاسس لمعرفه الله باحثنا هذا الموضوع انه بما ان الاخلاق العرفاني ناظر الى علاقه الانسان مع الله اصاله، باى تصور من الله يمكن العلاقه الاخلاقيه. في الاسس لمعرفه الانسان ايضا تطرقنا الى خمسه مواضع و هي: حقيمه الانسان و مراتتها، ماهيه الانسان الاخلاقيه، التحول و قبول التربية للانسان، الكمال و السعاده للانسان و طريقه النيل اليهما، و الجبر و التقويض .
المفردات الاساسيه: الاخلاق العرفاني، الفضائل و الرذائل، التنسق، العلاقات الاربع، الساحات الخمس، الاسس لمعرفه الله، الاسس لمعرفه الانسان.

فهرست

فهرست اجمالی

۱ ..... مقدمات و کلیات

فصل اول: اخلاق عرفانی عطار

بخش اول: مبانی اخلاق عرفانی عطار

۲۴ ..... مبانی خداشناسی اخلاق عرفانی عطار

۴۶ ..... مبانی انسان‌شناسی اخلاق عرفانی عطار

بخش دوم: نظام اخلاق عرفانی عطار

۱۰۷ ..... نظام‌مندسازی اخلاق عرفانی عطار

۲۰۴ ..... تحلیل نظام اخلاق عرفانی عطار

فصل دوم: اخلاق عرفانی امام خمینی

بخش اول: مبانی اخلاق عرفانی امام

۲۲۴ ..... مبانی خداشناسی اخلاق عرفانی امام

۲۴۱ ..... مبانی انسان‌شناسی اخلاق عرفانی امام خمینی

بخش دوم: نظام اخلاق عرفانی امام خمینی

۲۷۶ ..... نظام‌مندسازی اخلاق عرفانی امام

۳۵۸ ..... تحلیل نظام اخلاق عرفانی امام

فصل سوم: مقایسه اخلاق عرفانی عطار و امام خمینی

فهرست تفصیلی

۱	.....	مقدمات
۸	.....	کلیات

فصل اول: اخلاق عرفانی عطار

بخش اول: مبانی اخلاق عرفانی عطار

۲۴	.....	مبانی خداشنختی اخلاق عرفانی عطار
۲۴	.....	مقدمه؛ ایضاح مفاهیم
۲۷	.....	مبانی خداشنختی اخلاق عرفانی عطار؛ تصوّرات سه‌گانه از خدا
۲۷	.....	۱. خدای فوق تشخّص و عدم تشخّص
۳۰	.....	۲. خدای مشخّص
۳۱	.....	۱,۲. اوصاف نانسانوار
۳۳	.....	۲,۲. اوصاف انسانوار
۳۶	.....	۳. خدای نامتشخّص
۳۹	.....	نظریه خداشناسی عطار
۴۰	.....	لوازم اخلاقی نظریه خداشناسی عطار
۴۴	.....	وظیفه اخلاقی در برابر خدا؛ بندگی و ادب
۴۶	.....	مبانی انسان‌شناختی اخلاق عرفانی عطار
۴۶	.....	مقدمه؛ مبانی انسان‌شناختی اخلاق
۴۹	.....	مبانی انسان‌شناختی اخلاق عرفانی عطار
۴۹	.....	۱. حقیقت انسان و مراتب او
۵۱	.....	۱,۱. ویژگی‌های مراتب انسان
۵۱	.....	۱,۱,۱. سیر از کثرت به وحدت
۵۳	.....	۱,۱,۱. اوصاف متضاد مراتب انسان
۵۹	.....	۲. طبیعت اخلاقی و تربیت‌پذیری انسان
۶۲	.....	۳. کمال و سعادت انسان
۶۲	.....	۱,۳. کمال‌گرایی موجودات
۶۴	.....	۲,۳. ارتباط انسان با خدا و غایت خلقت انسان
۶۵	.....	۳,۳. خدا، ارزش غایی و مطلوب ذاتی انسان
۷۲	.....	۴,۳. سعادت اخروی
۷۵	.....	۵,۳. ذم دنیاطلبی
۷۶	.....	۱,۵,۳. فناپذیری و ناپایداری دنیا
۷۷	.....	۲,۵,۳. حب دنیا مانع قرب الهی و سعادت اخروی

۷۹.....	۶,۳ طریق تحصیل کمال و تقرّب الهی
۸۰.....	۳,۶,۳ مقدمات و شرایط سلوک
۸۰.....	الف. ملازمت علم و عمل
۸۱.....	ب. پایندی به شریعت
۸۳.....	ج. تبعیت از پیر
۸۴.....	۲,۶,۳ سیر افسوسی تحصیل کمال و تقرّب الهی
۸۹.....	۳,۶,۳ پایاننایدیری سلوک عرفانی
۹۱.....	۴,۶,۳ مراتب سالکان
۹۲.....	۴. جبر و اختیار
۹۲.....	۱,۴ قضاe و قدر الهی
۹۴.....	۲,۴ کشش و کوشش در سلوک
۹۸.....	۳,۴ لوازم اخلاقی قضاe و قدر الهی و جبرگرایی

بخش دوم: نظام اخلاق عرفانی عطار

۱۰۷.....	نظام مندسازی اخلاق عرفانی عطار
۱۰۸.....	۱. ارتباط انسان با خدا
۱۰۸.....	۱,۱ ساحت عقیدتی-معرفتی
	فضایل
۱۰۸.....	۱. ذکر
۱۰۹.....	۲. شکر
۱۱۰.....	۳. فنا
۱۱۵.....	۴. توحید
	ردیلت
۱۱۷.....	۱. شرک
۱۱۹.....	۱,۱ ساحت احساسی و عاطفی
	فضایل
۱۱۹.....	۱. عشق
۱۲۲.....	۲. امید (رجا)
۱۲۴.....	۳. بیم (خوف)
۱۲۶.....	۴. خوف و رجا
۱۲۸.....	۴. زهد
۱۳۲.....	۵. توکل
۱۳۴.....	۶. بلاپذیری
۱۳۸.....	۷. صبر
۱۴۰.....	۸. رضا

۱۴۳.....	۳,۱ ساحت ارادی
	فضایل
۱۴۳.....	۱. طلب
۱۴۷.....	۲. اخلاص
۱۴۸.....	۳. توبه
۱۵۰.....	۴. تسلیم
۱۵۲.....	۲. ارتباط انسان با خود
۱۵۲.....	۱,۲ ساحت عقیدتی-معرفتی
	فضیلت
۱۵۲.....	عزّت نفس
	رذایل
۱۵۴.....	۱. خودبینی (انایت)
۱۵۶.....	۲. غرور
۱۵۸.....	۲,۲ ساحت احساسی و عاطفی
	فضایل
۱۵۸.....	۱. همت عالی
۱۵۹.....	۲. قناعت
۱۶۲.....	۳. استغناه از خلق
۱۶۳.....	۴. بی اعتنایی به رذایل و قبول خلق
	رذایل
۱۶۴.....	۱. خوددوستی (حب ذات)
۱۶۵.....	۲. دون همتی
۱۶۶.....	۳. عجب
۱۶۷.....	۴. حرص
۱۷۰.....	۵. بخل
۱۷۰.....	۶. جاهطلبی
۱۷۱.....	۷. دل بستن به رذایل و قبول خلق بودن
۱۷۲.....	۳,۲ ساحت گفتار
۱۷۲.....	سکوت و خموشی
۱۷۶.....	۳. ارتباط انسان با انسان‌های دیگر
۱۷۶.....	۱,۳ ساحت عقیدتی
	فضایل
۱۷۶.....	۱. یکسان‌نگری
۱۷۷.....	۲. انصاف
۱۷۸.....	۳. حرمت قائل شدن برای دیگران

۱۷۹.....	۴. تواضع.....
۱۸۱.....	۵. حسن ظن (خوشبینی) به دیگران.....
	رذیلت
۱۸۲.....	کبر.....
۱۸۳.....	۲,۳. ساحت احساسی و عاطفی.....
	فضایل
۱۸۳.....	۱. شفقت و رحمت.....
۱۸۴.....	۲. خیرخواهی.....
۱۸۶.....	۳. حلم.....
۱۸۸.....	۴. پخشایش.....
	رذیلت
۱۸۹.....	حسادت.....
۱۹۱.....	۳,۳. ساحت ارادی.....
۱۹۱.....	ریا.....
۱۹۳.....	۴,۳. ساحت کردار.....
	فضایل
۱۹۳.....	۱. سخاوت.....
۱۹۵.....	۲. عدالت.....
	رذیلت
۱۹۷.....	ظلم.....
۱۹۹.....	۵,۳. ساحت گفتار.....
۲۰۰.....	۴. ارتباط انسان با حیوانات.....
۲۰۴.....	تحلیل نظام اخلاق عرفانی عطار.....
۲۰۴.....	۱. نظاممندی اخلاق عرفانی.....
۲۰۹.....	۱,۱. تحلیل نظام اخلاق عرفانی از حیث ساحت پنج گانه.....
۲۱۲.....	۱,۲. تحلیل نظام اخلاقی عرفانی از حیث روابط چهار گانه.....
۲۱۳.....	۲. سازگاری یا ناسازگاری فضایل یا رذایل اخلاقی.....
۲۱۵.....	۳. دوگانگی اخلاق عرفانی عطار.....
۲۲۰.....	۴. ماهیت مفاهیم و احکام اخلاقی.....

فصل دوم: اخلاق عرفانی امام خمینی

بخش اول: مبانی اخلاق عرفانی امام

۲۲۴	مبانی خداشنختی اخلاق عرفانی امام
۲۲۴	۱. نظریه خداشناسی امام؛ پانزده ایسم

۲۲۶	۲. حضرات خمس و عوالم کلی
۲۲۷	۱,۲. حق در مقام فوق تجلی؛ مرتبه ذات یا هویت غیبیه احادی
۲۲۹	۲,۲. حق در مقام تجلی
۲۳۰	۱,۲,۲. احادیث
۲۳۲	۲,۲,۲. واحدیت
۲۳۳	۳,۲,۲. مشیت مطلقه و فیض منبسط
۲۳۸	۳. لوازم اخلاقی خداشناسی امام
۲۴۱	مبانی انسان‌شناختی اخلاق عرفانی امام خمینی
۲۴۱	۱. حقیقت انسان و مراتب او
۲۴۲	۲. طبیعت اخلاقی انسان
۲۴۲	۱,۲. فطرت مخموره
۲۴۴	۲,۲. طبیعت حیوانیه و قوای نفس
۲۴۶	۳,۲. طبیعت اخلاقی خشی
۲۴۸	۴,۲. اختلاف طبیعت اخلاقی
۲۴۹	۳. تغییر و تربیت پذیری انسان
۲۵۰	۴. کمال و سعادت انسان
۲۵۲	۱,۴. خدا؛ ارزش غایی و مطلوبیت ذاتی و فطری
۲۵۳	۲,۴. حب فطری به آخرت و تنفر فطری از دنیا
۲۵۵	۵. طریق تحصیل کمال و تقرّب الهی
۲۵۵	۱,۵. مقدمات سلوک
۲۵۵	۱,۱,۵. اهمیت علم و ملازمت آن با عمل
۲۵۷	۲,۱,۵. پاییندی به شریعت
۲۵۹	۳,۱,۵. تهذیب نفس و ضرورت آن
۲۶۰	۴,۱,۵. مراتب طهارت
۲۶۲	۲,۵. ویژگی‌ها و مبادی سلوک
۲۶۳	۱,۲,۵. اسفار اربعه
۲۶۵	۶. جبر و اختیار
۲۶۵	۱,۶. نقد اختیارگرایی مطلق
۲۶۷	۲,۶. نقد جبرگرایی مطلق
۲۶۹	۳,۶. نظریه امر بین الامرين
۲۷۱	۴,۶. اختیار و قضاء و قدر الهی
۲۷۶	بخش دوم: نظام اخلاق عرفانی امام خمینی
۲۷۶	نظام‌مندسازی اخلاق عرفانی امام

۱. ارتباط انسان با خدا.....	۲۷۷
۱,۱. ساحت عقیدتی-معرفتی.....	۲۷۷
فضایل	
۱. توحید.....	۲۷۷
۲. عبودیت.....	۲۷۹
۳. ذکر.....	۲۸۰
۴. فنا.....	۲۸۲
رذیلت	
شرک.....	۲۸۳
۱,۲. ساحت احساسی و عاطفی.....	۲۸۴
فضایل	
۱. ایمان.....	۲۸۴
۲. عشق.....	۲۸۶
۳. حضور قلب	۲۸۷
۴. رهبت (خوف).....	۲۸۹
۵. امید.....	۲۹۲
اعتدال یا موازنۀ خوف و رجا.....	۲۹۳
۶. رهد.....	۲۹۴
۷. شکر.....	۲۹۷
۸. توکل.....	۲۹۹
۹. صبر.....	۳۰۱
۱۰. رضا.....	۳۰۵
رذایل	
۱. کفران نعمت.....	۳۰۸
۲. جرئت بر خدا.....	۳۰۹
۳. یأس (نامیدی از رحمت خدا).....	۳۱۰
۱,۲. ساحت ارادی.....	۳۱۲
فضایل	
۱. اخلاص.....	۳۱۲
۲. عزم.....	۳۱۵
۳. توبه.....	۳۱۶
۴. تسليم.....	۳۱۹
۲. ارتباط انسان با خود.....	۳۲۱
۱,۲. ساحت عقیدتی-معرفتی.....	۳۲۱

رذایل

۳۲۱.....	۱. آنایت.....
۳۲۲.....	۲. غرور.....
۳۲۴.....	۲,۲. ساحت احساسی و عاطفی.....

فضایل

۳۲۴.....	۱. عَقْت.....
۳۲۵.....	۲. شجاعت.....
۳۲۶.....	۳. تُؤَدَه (ثبات و طمأنیت نفس).....
۳۲۸.....	۴. حلم.....

رذایل

۳۲۹.....	۱. عجب.....
۳۳۱.....	۲. هتك.....
۳۳۲.....	۳. حرص.....
۳۳۴.....	۴. ترسع (شتابزدگی).....
۳۳۴.....	۵. غضب.....
۳۳۶.....	۳,۲. ساحت گفتار.....
۳۳۶.....	صَمت (سکوت).....

رذیلت

۳۳۷.....	هَذَر (زياده‌گوئی یا بیهوده‌گوئی).....
۳۳۸.....	۳. ارتباط انسان با انسان‌های دیگر.....
۳۳۸.....	۱,۳. ساحت احساسی و عاطفی.....

فضایل

۳۳۸.....	۱. رأفت.....
۳۳۹.....	۲. تواضع.....
۳۴۲.....	۳. صفح (بخشایش).....

رذایل

۳۴۳.....	۱. كبر.....
۳۴۵.....	۲. حسد.....
۳۴۸.....	۲,۳. ساحت ارادی.....
۳۴۹.....	۱. ریا.....
۳۵۱.....	۲. نفاق.....
۳۵۲.....	۳,۳. ساحت کردار.....

فضیلت

۳۵۲.....	رفق و مدارا.....
۳۵۴.....	۴,۳. ساحت گفتار.....

فضیلت

۳۵۴.....	عیب پوشی
۳۵۵.....	رذایل
۳۵۷.....	۴. ارتباط انسان با موجودات دیگر
۳۵۸.....	تحلیل نظام اخلاق عرفانی امام
۳۵۸.....	۱. نظام مندی اخلاق عرفانی
۳۶۰.....	۱,۱ تحلیل نظام اخلاق عرفانی از حیث ساحت پنج گانه
۳۶۳.....	۱,۲ تحلیل نظام اخلاقی عرفانی از حیث روابط چهار گانه
۳۶۴.....	۲. سازگاری یا ناسازگاری فضایل یا رذایل اخلاقی
۳۶۷.....	۳. ماهیت مفاهیم و احکام اخلاقی

فصل سوم: مقایسه اخلاق عرفانی عطار و امام خمینی

۳۶۹.....	۱. مقایسه مبانی خداشنختی اخلاق عرفانی عطار و امام
۳۷۴.....	۲. مقایسه مبانی انسان شناختی اخلاق عرفانی عطار و امام
۳۹۲.....	۳. مقایسه نظام فضایل و رذایل عطار و امام
۳۹۹.....	پی نوشت ها
۵۰۳.....	مأخذها

مقدمات

پیان مسئله

اخلاق عرفانی به عنوان یکی از اقسام اخلاق هنگاری، مشتمل بر مجموعه‌ای از توصیه‌ها است که این توصیه‌ها هم ناظر به افعال جوارحی و بیرونی و هم ناظر به افعال جوانحی و درونی است. اگر بدین توصیه‌ها که موضوع آن‌ها فضایل و رذایل است، به دقت نظر شود، مشاهده می‌شود تمامی آن‌ها ناظر به یکی از روابط چهارگانه انسان، یعنی رابطه انسان با خدا، رابطه انسان با خود، رابطه انسان با انسان‌های دیگر و رابطه انسان با موجودات دیگر و طبیعت است. اصولاً هر فعلی که انسان به صورت متعارف انجام می‌دهد ناظر به یکی از این روابط است. از طرف دیگر، تأمل در هر یک از توصیه‌ها نشان می‌دهد که علاوه بر تنوع در متعلق رابطه، فاعل فعل اخلاقی نیز از حیث ساحت مختلف وجودی یا منش و شخصیتیش تنوع پیدا می‌کند. ساحتات مختلف وجود انسان را استقرائی می‌توان به پنج ساحت عقیدتی-معرفتی، احساسی و عاطفی، ارادی (سه ساحت درونی) و گفتاری و کرداری (دو ساحت بیرونی) تقسیم کرد و انسان در هر لحظه در حال انجام دادن فعلی است که به یکی از این ساحتات مربوط است. هیچ‌یک از توصیه‌ها نیست که ناظر به یکی از این ساحتات وجود انسان نباشد. از آنجایی که هر یک از توصیه‌ها از حیث متعلق رابطه به یکی از روابط چهارگانه و از حیث طرف ارتباط یا فاعل به یکی از ساحتات پنج‌گانه مربوط است، برای مجموعه توصیه‌ها بیست حالت را می‌توان مفروض گرفت و هیچ توصیه‌ای نیست که در ذیل یکی از آنها نگنجد.

اگر مجموعه توصیه‌های اخلاق عرفانی را در ذیل هر یک از این اقسام بیست‌گانه طبقه‌بندی کنیم، می‌توان یک نظام برای اخلاق عرفانی عرضه کرد و براساس آن فهمید که از حیث متعلق رابطه، توصیه‌های اخلاقی بیشتر بر کدام رابطه از روابط چهارگانه تأکید دارد و از حیث ساحتات مختلف، این توصیه‌ها ناظر به کدام ساحت از ساحتات وجودی انسان است. هم‌چنین، می‌توان فهمید که در میان روابط و ساحتات مختلف کدام رابطه و ساحت بر روابط و ساحتات دیگر تقدّم دارد و درنتیجه می‌توان پی برد که بنیادی‌ترین فضیلت و بنیادی‌ترین رذیلت در اخلاق عرفانی چیست. بدین‌ترتیب، اخلاق عرفانی نظاممند می‌شود.

طرح فوق را می‌توان برای نظام‌مندسازی اخلاق عرفانی هر عارفی به کار برد و در این رساله سعی بر این است که این طرح برای نظام‌مندسازی اخلاق عرفانی عرفایی استعمال شود که اولاً یکی از عرفای معاصر و دیگری از عرفای سده‌های پیشین باشد؛ ثانياً یکی جزء جریان سنی‌مذهب عرفان و دیگری جزء جریان شیعی عرفان باشد؛ ثالثاً یکی از برجستگان حوزه عرفان نظری و دیگری از برجستگان حوزه عرفان عملی باشد؛ رابعاً یکی تعالیم‌ش را بیشتر به صورت متثور و دیگری به صورت

منظوم عرضه کرده باشد؛ و خامسا درباره نظام اخلاق عرفانی آنها در مقایسه با عرفای دیگر پژوهش کمتری انجام گرفته باشد. برای این منظور نظام اخلاقی دو شخصیت برجسته عرفانی عطار نیشابوری و امام خمینی (ره) را موضوع پژوهش قرار دادیم. عطار را بیشتر چهره‌ای از عرفای سنتی مذهب سده‌های پیشین می‌شناسند که به حوزه عرفان عملی تعلق دارد و به جز تذکرہ‌الاولیاء سایر آثار او به صورت منظوم است. امام هم از عرفای شیعی معاصر بوده و گرچه به مباحث عرفان عملی به‌ویژه در شرح چهل حديث و شرح حديث جنود عقل و جهل هم پرداخته است، می‌توان وی را از چهره‌های برجسته عرفان نظری دانست؛ هم‌چنین به جز دیوان اشعارش سایر آثار او به صورت متعدد است. علاوه بر این مطالعات نشان می‌دهد در پژوهش‌هایی که درباره عطار و امام صورت گرفته یا اصلاً به نظام اخلاق عرفانی آن‌ها اشاره‌ای نشده یا به صورت پراکنده از آن بحث شده است. عطار از عرفای تأثیرگذار بر جریان عرفانی در دوره خویش و بعد از خود بوده است، چنان‌که از تأثیر او بر عارف بزرگ و نامدار مولانا سخن می‌رود و امام نیز شخصیتی است که بر نقش او در توسعه مباحث عرفان شیعی در دوران معاصر تأکید می‌شود. علاوه بر این، هر دو از عرفایی هستند که نسبت به مسائل اجتماعی زمان خود توجه داشته‌اند.

ضرورت و اهمیت پژوهش

تخلق به اخلاق عرفانی را از شروط ضروری وصول به غایت عرفان یعنی قرب الهی دانسته‌اند. چنین اخلاقی در عرفان عملی یا سیر و سلوک و مجاهدت و تهذیب نفس تحقق پیدا می‌کند که در طی آن هم باید درون انسان آراسته به فضایل و پیراسته از رذایل شود و هم در بیرون افعال درست و بایسته از او صادر شود و هم افعال نادرست و نبایسته از او صادر نشود، البته، افعال ظاهری در واقع ظهور فضایل یا رذایل باطنی هستند. به این دلیل عرفا در آثار خود بدان فضایل و افعال بایسته توصیه کرده و از آن رذایل و افعال نبایسته تحذیر می‌کنند. از آنجایی که این توصیه‌ها و تحذیرها هم از حیث روابط و هم از حیث ساحت وجودی انسان تنوع پیدا می‌کند، اگر کسی بخواهد بر اساس اخلاق عرفانی زندگی کند ضروری است بداند آیا میان این توصیه‌ها و تحذیرهای هیچ ارتباط طولی و علی‌یا تقدّم و تأخّری وجود دارد یا آن‌ها مستقل از یکدیگر و در عرض هم هستند؟ اگر مستقل از یکدیگر باشند، وی می‌تواند هر یک را به‌طور جداگانه در خود تحقق بخشد ولی اگر آن‌ها مستقل از یکدیگر نبوده و رابطه تقدّم و تأخّری با هم داشته باشند، به‌گونه‌ای که نتوان فضیلتی را قبل از آراسته شدن به فضیلت دیگری، کسب کرد یا رذیلتی را پیش از پیراسته شدن از رذیلت دیگری از خود دفع کرد، ابتدا باید دانست چه ارتباطی میان توصیه‌ها و تحذیرهای اخلاقی از حیث روابط و از حیث ساحت وجود دارد؟ توصیه‌های ناظر به کدام رابطه و کدام ساحت اهمیت بیشتری داشته و بر روابط و

ساحات دیگر تقدّم دارند؟ از این‌رو، ضروری است توصیه‌ها و تحذیرهای اخلاقی را در عرفان عطار و امام بر اساس الگوی بیان شده نظاممند کرد و به روابط میانشان پی برد تا تعلیم و تربیت بر طبق اخلاق عرفانی مفید واقع شود.

سوالات پژوهش

سوال اصلی

مهم‌ترین وجهه شباهت و اختلاف اخلاق عرفانی عطار و امام از حیث نظاممندی و ارتباط میان روابط چهارگانه و ساحات پنج‌گانه چیست و هر یک بنیادی‌ترین فضیلت و رذیلت را چه می‌دانند؟

سوالات فرعی

۱. با توجه به مبانی خداشنختی عطار و امام با چه تصوّری از خدا امکان رابطه اخلاقی با او وجود دارد؟
۲. طبیعت اخلاقی اولیه انسان از نظر عطار و امام چیست؟
۳. دیدگاه عطار و امام درباره مجبور یا مختار بودن انسان چیست؟

مبانی نظری

۱. ساحات وجودی انسان عبارتند از سه ساحت درونی عقیدتی- معرفتی، احساسی و عاطفی، ارادی و دو ساحت بیرونی گفتار و کردار.
۲. چهار نوع رابطه در ارتباطات انسان تصورپذیر است: رابطه انسان با خدا، انسان با خود، انسان با انسان‌های دیگر و انسان با موجودات غیرانسانی و طبیعت.
۳. دو نوع ارتباط میان فضایل و رذایل اخلاقی ممکن است: ارتباط طولی و ارتباط عرضی.

فرضیه‌ها

فرضیه‌های اصلی

۱. اخلاق عرفانی عطار و امام اخلاقی نظاممند است و میان روابط چهارگانه و ساحات پنج‌گانه و به‌طور کلی بین فضایل و رذایل رابطه علیٰ یا تقدّم و تأخّر وجود دارد.
۲. در نظام اخلاق عرفانی عطار و امام از حیث روابط چهارگانه در میان فضایل تقدّم با رابطه انسان با خداست، اما در میان رذایل در نظام اخلاق عرفانی عطار تقدّم با رابطه انسان با خود و در نظام اخلاق عرفانی امام تقدّم با رابطه انسان با خداست. از حیث ساحات پنج‌گانه در هر دو نظام اخلاقی